

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1921"

Személy

Helyszám

Szerző:

Cím: *A háztulajdonosok izgalmas gyűlése a Vigadóban*

Forrás:

*Uj Nemzedék*Bp.
(Hely)1921 D/11
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

347.453.3, 1921

A háztulajdonosok izgalmas gyűlése a Vigadóban

Viharos tüntetés a lakáshivatal ellen — „Éhezünk, nyomorgunk, nem bírjuk tovább!”

— Az Uj Nemzedék tudósítójától. —

Régen volt a Vigadóban olyan „telt ház”, mint a Háztulajdonosok Szövetségének vasárnapi gyűlésén. A nézőtéren, a karzatokon és az oszlopok mögött tolongó háziurak között ott láttuk a leírásokból már jól ismert pocakos, aranyóralános, városibundás háziurat, de a kopottruhájú, gondokkal küzdő háztulajdonost is.

Nagy izgalom között nyitotta meg a gyűlést Szájbély Gyula elnök, akinek egyes kijelentései után percekig tartó tüntetés következett és a közbeszólásoknak olyan viharos áradata, amilyent a Vigadó nagyterme eddig még aligha látott.

— A mi szent ügyünk érdekében a mi közös szenvedésünk, a mi közös nyomorúságunk hozott bennünket ide, — mondta az elnök — hogy a magántulajdon elvén alapuló mai jogrendben mi és visszaköveteljük magánvagyonunkat, a házakat, amelyeket magunk, vagy apáink keservesen megtakarított filléreikből építettek. A mai állapot rosszabb az előbbieknél!

— Ugy van! Igaz! — kiabálták közbe az elkeseredett háziurak és komikusan hatott a nagy paloták irigyelt urainak siránkozása és jajveszékése.

Teles Béla előadó beszéde alatt az izgalom még nagyobbra nőtt. Mikor Teles a lakáshivatalról kezdett beszélni, legalább tíz percig tomboltak.

— Pfuj! Abcug! Le vele! — ordították a háziurak. — A Dunába velük! Állítsák fel a sóhivatalt helyette! — kiabálták őszintének látszó elkeseredéssel.

Teles dr. felolvasta a határozati javaslatot, mely követeli, hogy a kormány állítsa vissza a háztulajdon felett való szabad rendelkezési jogot. Tiltakozik az ellen, hogy ennek megtörténte előtt bármilyen új adóval, különösen vagyonszállással

megterheljék a házakat. Hangsúlyozza a javaslat azt is, hogy amennyiben a kormány nem helyezi a tulajdonosokat legrövidebb idő alatt jogaik teljes birtokába, nem lesznek abban a helyzetben, hogy a közterheket megfizessék.

Az elnök bejelenti, hogy a miniszterelnök épp most értesíti, hogy hajlandó egy tíz tagú küldöttséget fogadni.

— Mindnyájan elmegyünk! Fel Budára! — szólnak közbe a háziurak.

Megérkezik Schlachta Margit. Karonfogva vezetik az emelvényre. Melegen éljenzik. Egy szakállas háziur így üdvözli:

— Éljen Margit nővér!

Kmetty Károly jogi szempontból világítja meg a háztulajdonosok helyzetét.

— Önök nem háztulajdonosok, — mondja Kmetty — hanem házatlan zsellérek! Joguk nincsen, csak kötelességük! Elértéktelenednek a házak... Az állam látja majd kárát... a nemzeti vagyon csökken ezáltal... Én azonban bízom Tomcsányi kijelentésében. Ismerem. Őszinte ember. Megígérte, hogy fokozatosan segít a bajokon!

— Az nem lehet! Azonnal segítsen! Nem bírjuk már sokáig! Külföldiek veszik meg házainkat!

— Éhezünk! El kell adnunk ágytakaróinkat! — mondja az a szakállas, aki Schlachta Margitnak azt kiáltotta, hogy Margit nővér!

Komjáthy őrnagy szenvedélyes hangon tiltakozott a mai állapot ellen és azt mondta, hogy Budapest tizennyolcezer háztulajdonosa majd tudni fogja, hogy mit csináljon. Felszólalt még Czispauer János építész, a kaposvári küldöttség elnöke és Schlachta Margit, aki nyugalomra intette a zajongó háziurakat és azt mondta nekik,

hogy ha hat évig türelemmel viselték a helyzetet, most már várják ki, amíg a viszonyok megjavulnak.

Egyik szónok a köztisztviselőkről beszél valamit a nagy zajban.

— Mikor a magyar köztisztviselőkről beszél, — figyelmezteti az elnök — *sziveskedjék tisztelettel szólni* és a hangját mérsékelni.

Egy ismerősüinktől megkérdezzük, hogy ki az a szakállas, aki a legszenvedélyesebb közbeszóló, aki „Margit nővért” kiáltott és ágytakaróját el kell adnia?

— Az kérem G. ur és minden nap már korán délután ezekben játszik sment és egyéb játékokat. De különösen a sment kedveli.

Kétségtelen, hogy a háztulajdon szabadságát korlátozó rendelkezések érzékenyen érintik a háziurakat és hogy a nagy drágulással nem áll arányban a házbérjövdelem, amelyet sok esetben fölemésztenek a közterhek. Ennek igazolásul Kmetty Károly felolvassa az Uj Nemzedék egyik számában az árak változásáról megjelent összehasonlító közleményt, amely kimutatja, hogy némelyik árucikk ára 12—13 ezer százalékkal emelkedett. Viszont az is igaz, hogy a szegény emberek fizetéseit nem lehet hájléktalanná tenni a korlátozó rendelkezések átmenet nélküli megszüntetése által.

A gyűlésről közben eltávozott küldöttség egy óra múlva visszaérkezett és bejelentette, hogy a miniszterelnök átvette a memorandumot és megígérte, hogy a kérdést mindkét fél érdekeinek összeegyeztetésével fogja megoldani.